

“Cel mai greu păcat, veșnic fără de iertare: starea omului împotriva adevărului” – Părintele Arsenie Boca

Subsemnatul, **NIȚĂ CRISTIAN MARIUS**, (...), în temeiul art. 539 alin.1 Cod proc.pen., depun prezenta

ACȚIUNE CIVILĂ

prin care, în contradictoriu cu pârâtul **STATUL ROMÂN** prin **MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE**, cu sediul în București, str. Apolodor, nr. 17, sector 5, vă solicit să pronunțați o hotărâre, prin care să obligați pârâtul la plata următoarelor sume de bani către subsemnatul, după cum urmează:

- (...) pentru fiecare zi petrecută în detenție în perioada 06.06.2000 – 25.04.2001, respectiv, suma totală de (...), pentru un număr de 324 zile de detenție, cu titlul de daune morale pentru arestare și detenție ilegală;

- (...), cu titlul de daune morale pentru suferințele fizice și psihice suportate prin arestarea ilegală, pentru prejudiciul de imagine și sănătate personală și a familiei mele, cauzat de arestarea și reținerea ilegală, precum și pentru tratamente inumane și degradante aplicate subsemnatului pe durata reținerii în Penitenciarele Brăila, Jilava și Colibași și pentru durată excesivă de peste 17 ani și jumătate a procesului penal în care am fost implicat, depășind cu mult termenul rezonabil fără o justificare obiectivă.

- (...), cu titlul de daune interese materiale, reprezentând dividendele nerealizate de subsemnatul până la 31.12.2000, în calitate de asociat unic și administrator al SC MULTIROM CONSULTPREST SRL – Deva, din contractele de vânzare-cumpărare distilat de vid nr. DV 01/24.03.2000 și, respectiv, contractul de prestări servicii (procesare) nr. 49/24.03.2000;

- (...), cu titlul de daune interese materiale reprezentând dividende ne realizate de subsemnatul la 31.12.2000, în calitate de asociat unic și administrator al SC MULTIROM CONSULTPREST SRL, prin contractul de asociere nr. 103/05.06.2000 și vânzarea la export a cherestelei obținute din procesarea a 2000 mc. material lemnos;

- (...) daune materiale, cauzate de desele deplasări la diverse instanțe din țară, ce au implicat cheltuieli cu combustibil, cazare, masă, onorarii avocați. Deși nu pot prezenta documente justificative, aceste cheltuieli sunt evidente, având în vedere și că prezența inculpatului la instanță era obligatorie conform vechiului Cod de procedură penală.

Solicit și cheltuieli de judecată.

În fapt, la data de **03.05.1999**, Societatea Națională a Petrolului (S.N.P.) Petrom S.A. București – Sucursala Hunedoara a formulat o plângere

penală împotriva subsemnatului pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, în baza căreia s-a format dosarul de urmărire penală nr. 433/P/1999 la Parchetul de pe lângă Tribunalul Brăila, care, după efectuarea urmăririi penale, la data de 22.09.2000, prin rechizitoriul nr. 433/P/1999, a dispus trimiterea în judecată a subsemnatului, precum și a altor 22 inculpați la Tribunalul Brăila, sub nr. de dosar 4200/2000.

Prin rechizitoriu s-a reținut că subsemnatul am comis infracțiunea de înșelăciune în dauna S.N.P. Petrom S.A. prin faptul că am girat file CEC fără acoperire către societatea respectivă, filele CEC fiind emise de S.C. King Lion Trade S.R.L. Brăila, avându-l ca administrator pe inculpatul Mișcoi Nicolae, în favoarea S.C. Multirom Consult Prest S.R.L. (societate administrată de subsemnatul).

S-a mai reținut în rechizitoriu că l-am ajutat pe inculpatul Mihăilă Mircea să inducă în eroare S.C. Viamar S.A. București, și că am indus în eroare S.C. Mondo Tour S.R.L. Deva cu prilejul încheierii unor convenții, precum și pe numitul Hudrea Aurel într-un împrumut prin înșelare la plată fără acoperire.

De asemenea, s-a reținut că am contribuit la constituirea unui grup infracțional organizat.

Prin ordonanța nr. 433/30.05.2000 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Brăila (dosar nr. 433/P/1999), s-a dispus arestarea preventivă a subsemnatului pentru o perioadă de 30 de zile, emițându-se mandatul de arestare preventivă în lipsă cu nr. 107/2000 din 30.05.2000.

În baza acestui mandat am fost încarcerat ilegal, fără respectarea procedurii penale, în sensul predării unui exemplar din acest mandat, lucru imposibil, mandatul neexistând fizic în posesia lucrătorilor Poliției Municipiului Deva, care, la data de 06.06.2000, m-au depus în arestul Inspectoratului de Poliție al Județului Hunedoara, aspect confirmat de această instituție prin adresa nr. 106.131/15.06.2001.

După acest moment, în data de 07.06.2000, am fost transferat la Brăila pentru cercetări, și, într-un mod total nelegal, s-au emis pe numele meu o nouă ordonanță și un nou mandat de arestare la data de 07.06.2000 pentru aceleași fapte și cu aceeași motivare. Este vorba de ordonanța nr. 433/P/07.06.2000 și mandatul de arestare nr. 107/2000 din 07.06.2000.

Măsura arestării preventive a fost prelungită succesiv până la data de 25.04.2001 (timp de 324 zile), când am fost pus în libertate din Penitenciarul Colibași (unde fusesem transferat de la Penitenciarul Brăila cu tranzit prin Penitenciarul Jilava), cu toate că s-a dispus punerea mea în libertate DE ÎNDATĂ la data de 24.04.2001 prin decizia penală nr. 217/R/2001 a Curții de Apel Pitești în dosarul nr. 2533/2001. **Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărârile pronunțate în cauza Calmanovici împotriva României din 01.07.2008 (pct. 76-80 din decizie), respectiv, în cauza Răducu împotriva României (hotărârea din data de 07.04.2009), a reținut încălcarea art. 5 pct.1 din Convenția Europeană a Drepturilor**

Omului, dat fiind faptul că reclamanții din acele cauze au rămas în penitenciar și după ce instanțele au dispus eliberarea lor.

Și în privința mea, autoritățile trebuiau să ia măsurile de rigoare de urgență pentru punerea mea în libertate după pronunțarea deciziei din 24.04.2001 a Curții de Apel Pitești. Or, în raport de hotărârile instanței europene, la care am făcut referire mai sus, faptul că am petrecut o zi în plus în arest, după ce s-a dispus punerea mea în libertate, conferă, și din acest motiv, caracter nelegal arestării mele.

Apoi, prin decizia penală nr. 92/R/18.03.2003 a Curții de Apel Pitești, au fost anulate ordonanța și mandatul de arestare preventivă din data de 30.05.2000, reținându-se că acestea sunt nelegale, deoarece, la data arestării, subsemnatul aveam calitatea de învinuit, iar arestarea învinuitului se putea dispune doar pentru o perioadă de 5 zile conform art. 146 alin.1 Cod proc.pen. vechi.

Însă nici ordonanța procurorului din data de 07.06.2000 și nici mandatul nr. 107/2000 din 07.06.2000 (mandatul având același număr cu cel emis la data de 30.05.2000) nu sunt legale, întrucât existau deja o ordonanță și un mandat de arestare emise la 30.05.2000, în baza cărora am fost arestat la data de 06.06.2000, iar, pentru aceleași fapte și cu aceeași motivare, nu se pot emite două ordonanțe și două mandate diferite de arestare preventivă pentru o singură persoană. **Se poate observa că în rechizitoriu se consemnează că am fost arestat în baza mandatului din 30.05.2000 (pag. 29), în condițiile în care mandatul de arestare Nr. 107/2000 din 30.05.2000 nu a fost înregistrat în registrul de mandate al Parchetului de pe lângă Tribunalul Brăila (acest lucru este reconfirmat de către același Parchet, respectiv, Parchetul de pe lângă Tribunalul Brăila prin adresa Nr.633/II/1/2007 din data de 19.11.2007 la punctul 5 din pagina a 2-a.**

Procesul penal, în care am avut calitatea de inculpat, a început la Tribunalul Brăila, apoi s-a strămutat în luna noiembrie 2000 la Tribunalul Argeș, iar, în anul 2004, dosarul a fost strămutat de la Curtea de Apel Pitești la Curtea de Apel Alba Iulia, în contextul în care Tribunalul Argeș pronunțase o primă hotărâre la data de 16.04.2004, atacată cu apel.

După pronunțarea mai multor hotărâri penale, casate succesiv, cauza penală s-a soluționat definitiv prin achitarea subsemnatului la data de 07.10.2016 prin decizia penală nr. 855/A/2016 a Curții de Apel Alba Iulia din dosarul nr. 3196/1/2008*, această hotărâre confirmând practic soluția de achitare dispusă prin sentința penală nr. 32/22.02.2016 a Tribunalului Alba, pronunțată în același dosar.

Potrivit art. 539 Cod proc.pen., are dreptul la repararea pagubei suferite persoana care în cursul procesului penal a fost privată nelegal de libertate.

Așadar, acțiunea promovată de subsemnatul se înscrie în linia generală a acțiunilor ce reclamă răspunderea delictuală, iar cadrul special al acțiunii este dat de disp. art. 539 Cod proc.pen., precum și de art. 5 pct. 5 din

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 3 din Protocolul adițional nr. 7 la Convenție. Obligația statului de a repara prejudiciile cauzate prin erori judiciare este stabilită și prin art. 52 alin. 3 din Constituția României.

Toate aceste dispoziții legale duc la concluzia că statul, reprezentat prin Ministerul de Finanțe, este obligat să acopere integral prejudiciul suferit de persoana care a fost reținută sau arestată, iar ulterior, după desfășurarea procedurilor penale specifice, a fost achitată, așa cum este și în cazul meu, arestat nelegal pe o perioadă de 324 zile din data de 06.06.2000 și până în data de 25.04.2001.

Analizând disp. art. 539 Cod proc.pen, precum și practica în materie a Curții Constituționale, se ajunge la concluzia că nu doar persoana, care a fost condamnată definitiv și, în urma rejudecării cauzei, a obținut o hotărâre definitivă de achitare, are dreptul la repararea de către stat a pagubei suferite. O interpretare restrictivă a disp. art. 539 Cod proc.pen. este de natură să obstrucționeze realizarea scopului urmarit de legiuitor prin această normă, acela de a permite repararea prejudiciului cauzat prin erorile judiciare savarșite în procesul penal, atât prin condamnari pe nedrept, cât și prin nelegala privare de libertate din cursul procesului penal, finalizat fie prin încetarea procesului penal, fie prin achitarea inculpatului. Numai astfel legea internă este în concordanță cu art. 5 pct. 5 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în conformitate cu care trebuie interpretate legile interne, potrivit art. 20 din Constituția României.

În condițiile în care s-a luat măsura reținerii sau arestării preventive în cursul cercetării penale sau a procesului penal, iar persoana în cauză a fost achitată prin hotărârea instanței penale, sunt pe deplin aplicabile prevederile art. 539 din Codul de proc.pen., nefiind necesară o altă hotărâre judecătorească, prin care să se constate caracterul nelegal al arestării. Libertatea individuală constituie un drept fundamental al omului, garantat constituțional prin art. 23 și reglementat de art. 5 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Mai mult, în speța de față, se constată că nu au fost respectate dispozițiile Codului de proc.pen și nici cele ale art. 5 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului privind luarea măsurii arestării preventive a subsemnatului. Dar și în situația în care ar fi fost respectate dispozițiile Codului de proc.pen și cele ale art. 5 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, totuși la finalul procesului penal s-a dispus achitarea, ceea ce echivalează cu stabilirea caracterului nelegal al privării de libertate, fiind în acest sens dispozițiile art. 539 din Cod proc.pen.

În condițiile în care a fost dispusă achitarea, este inutil și inadmisibil în procesul civil a se analiza dacă la luarea măsurii preventive a arestării s-au respectat dispozițiile legale, dacă organele de urmărire penală și / sau judecătorul au avut suficiente indicii pentru a considera că se impune arestarea.

Nu are, de asemenea, relevanță, care a fost motivul pentru care a fost dispusă achitarea, dispozițiile legale nefăcând distincție, ci doar impunând ca măsura achitării să fi fost dispusă de instanța penală. În această situație, nu se impune a fi analizată existența prezumției de nevinovăție, temeiurile arestării, fiind lipsit de importanță motivul ce a dus la achitare.

Cu atât mai mult cu cât, în cazul de față, subsemnatul am fost achitat definitiv, conform art. 16 alin.1 lit.b teza a II-a Cod proc.pen., adică pentru lipsa vinovăției prevăzute de lege.

În condițiile în care subsemnatul, în cursul procesului penal, am fost achitat pe motivul inexistenței vinovăției, întreaga construcție penală edificată împotriva mea a căzut, fiind nulă de drept, toate actele de urmărire penală fiind nelegale, inclusiv măsura privativă de libertate luată în cursul procesului penal față de subsemnatul. În acest sens a statuat Curtea de Apel Craiova prin decizia civilă nr. 700/09.02.2015, pronunțată în dosarul nr. 1242/101/2014 (proces civil început la Tribunalul Mehedinți).

În plus, după cum am arătat mai sus, măsura arestării preventive a fost declarată nelegală prin decizia penală nr. 92/R/18.03.2003 a Curții de Apel Pitești.

*Având în vedere data introducerii plângerii penale formulate împotriva subsemnatului de către Societatea Națională a Petrolului (S.N.P.) Petrom S.A. București – Sucursala Hunedoara, respectiv, **03.05.1999**, după cum reiese din rechizitoriul nr. 433/P/1999 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Brăila, (pag. 9, alin. 2) precum și data soluționării definitive a cauzei penale respective, adică **07.10.2016** (data pronunțării deciziei penale definitive nr. 855/A/2016 a Curții de Apel Alba Iulia), apreciez că acest proces penal, în care am avut calitatea inițială de reprezentant al părții vătămate, iar, mai apoi, transformat abuziv în învinuit (10.04.2000) și ulterior transformat în inculpat (07.06.2000), a avut o durată excesivă de peste 17 ani și jumătate, depășind cu mult termenul rezonabil fără o justificare obiectivă. Această situație este în contradicție cu art. 6 pct.1 din *Convenția Europeană a Drepturilor Omului* sub aspectul duratei excesive a procedurii.*

Arestarea subsemnatului mi-a produs un prejudiciu imens, care nici astăzi nu a fost reparat.

Astfel, la data arestării mele, am lăsat familia într-o situație financiară, morală și psihică deplorabilă, întrucât, cu puțin timp înainte, achiziționasem un apartament, unde să locuiesc cu soția și fiica mea, în vârstă de 4 ani la vremea aceea, angajasem în numele societății comerciale o serie de credite și investiții pentru dezvoltare și activitate curentă, pentru care garantasem cu locuința și alte bunuri personale sau ale rudelor (autoturism – proprietate personală, apartamentul părinților, al socrilor, precum și ale altor parteneri de afaceri).

Față de această situație delicată și, pentru că eram conștient că sunt arestat nelegal, fiind eu însumi parte vătămată în același dosar penal față de administratorul firmei din Brăila, am petrecut zile de coșmar în locurile de arest, în Penitenciarul Brăila fiind închis în Secția Izolare, Camera 31, cu deținuți condamnați chiar pe viață, împotriva legii, care-mi conferea dreptul de a sta închis în celule doar cu arestați preventiv, pierzându-mi în mare parte părul, fiindu-mi afectat sistemul nervos pentru faptul că o bună perioadă am petrecut-o cu condamnați definitiv pe viață în Penitenciarul Brăila.

În Penitenciarul Brăila am fost repartizat în secția izolare, camera 31, în data de 26.07.2000 până în 30.11.2000 (mai bine de 4 luni), unde erau și condamnați pe viață, pentru crime și infracțiuni deosebit de grave, în condițiile în care eu eram doar arestat preventiv, deși, conform art. 6 pct. 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită, iar legislația română prevedea, la momentul arestării mele, ca și în prezent, faptul că arestații preventiv sunt ținuti separat față de deținuții condamnați definitiv. Această împrejurare a fost cauzată de faptul că prim procurorul adjunct, care a instrumentat cauza penală, a exercitat presiuni asupra mea și a coaculpatului Găzdoiu Eugen să dăm declarații mincinoase împotriva unor alți procurori, însă nu am fost de acord să dăm acele declarații. Drept urmare, am fost supuși la tortură psihică prin cazarea noastră în mod intenționat în camera 31, secția izolare, ca să cedăm psihic și să dăm procurorului de caz declarațiile mincinoase, după cum acesta dorea.

La data de 30.11.2000, urmare strămutării procesului penal la Tribunalul Argeș, am fost transferat la Penitenciarul Colibași. Înainte de a ajunge la Penitenciarul Colibași, am fost în tranzit două săptămâni depus la Penitenciarul Jilava, unde nu aveam condiții igienico-sanitare minime decente, apa ce ni se oferea să o cunsumăm nefiind potabilă, având miros și fiind infectată cu microorganisme și corpuri străine vizibile, aspecte cunoscute deja și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, date fiind multiplele hotărâri de condamnare a României pentru condițiile degradante și inumane din penitenciarele românești.

În Penitenciarul Colibași, dormeam într-o cameră dotată cu 65 de paturi, în care se aflau 135 persoane arestate preventiv, dormind câte doi sau câte trei în pat, camera fiind suprapopulată, lipsindu-i aerisirea și supraîncălzindu-se din acest motiv, fără condiții minime de igienă (apă caldă). O singură dată pe săptămână eram dus prin curte, într-un frig pătrunzător, câteva sute de metri într-o altă secție a Penitenciarului Colibași, unde era o baie comună cu apă caldă, unde exista în permanență riscul de a rămâne fără haine și încălțăminte, și chiar fără șlapi, având în vedere furtul acestora de către alți arestați preventiv de pe alte secții (secțiile fiind structurate ca barăci). Chiar fără a fi furate hainele și încălțăminte, iarnă fiind, după ieșirea de la duș, unde era o temperatură ridicată, și preluată de corpul uman, exista riscul îmbolnăvirii de meningită, adică aprindere de creier (boală pe care am avut-o

în liceu, și care ar fi fost letală pentru mine în caz de îmbolnăvire din nou), sau pneumonie.

Tot în Penitenciarul Colibași, contrar legislației române din 1968 (în vigoare în perioada arestării mele), în care se prevedea că "arestatul preventiv va fi prezentat în fața instanței în ținută decentă", subsemnatul am purtat uniforma (ținuta de penitenciar) denumită "zeghe", în această ținută fiind prezentat în fața Tribunalului Argeș și în fața Curții de Apel Pitești, și nu în ținută decentă, cum ar fi fost legal. Din acest motiv, mi s-a adus de acasă soluție de deparazitare de către familie, și am urmat tratamentul adecvat. Faptul că am purtat ținuta de penitenciar este dovedit și de unele poze din articole de presă publicate la acea vreme.

La o altă formă de tortură psihică am fost supus și în cursul anului 2005, când am fost chemat la D.N.A. București, unde, în momentul audierii mele de către procuror, acesta a exercitat presiuni psihice asupra mea pentru a declara că eu sau alți coinculpați am dat mită judecătorilor Curții de Apel Pitești, care erau învestiți cu soluționarea apelurilor din cauza penală, în care eu am fost inculpat, magistrații respectivi fiind cei care au solicitat strămutarea cauzei. Nu am fost de acord să dau declarație mincinoasă, motiv pentru care am fost amenințat că voi fi arestat din nou. Aceste aspecte le-am declarat și în fața Curții de Apel Alba Iulia la termenul din 14.09.2016 (pag. 7 din încheiere), în dosarul nr. 3196/1/2008*.

Menționez că, după punerea în libertate, am fost internat în Spitalul Neurospihiatric din Zam pentru tratament și refacere a sistemului nervos, fiind diagnosticat cu: TULBURARE DEPRESIVĂ SEVERĂ REACTIVĂ CU IDEI DE SUICID, de toate acestea aflând nu numai membrii familiei și rudele, ci și întreg cercul de prieteni, cerc de afaceri, persoane publice și altele.

Arăt, de asemenea, că evenimentul arestării mele, ca și motivele pentru care am fost arestat au fost mediatizate în repetate rânduri în mass-media, sub titluri dintre cele mai incitante pentru cititorul de rând, așa încât arestarea mea a devenit un fapt de notorietate în oraș și în județul Hunedoara, dar și în mediile de afaceri și bancare în care am activat. Așa se face că, după revenirea mea în libertate și externarea din Spitalul de Neurospihatrie – Zam, o bună perioadă de timp a trebuit să rămân ferit de ochii lumii obișnuite, întrucât toți cunoscuții mă priveau ca pe un pușcăriaș, iar partenerii de afaceri ezitau să mai încheie vreo afacere cu societatea mea.

Ca atare, am suferit, atât fizic (menționez că am slăbit în arest circa 20 kilograme), cât și moral și psihic, atât eu (pe durata arestului, în decembrie 2000, am avut o tentativă de sinucidere, când eram în penitenciarul Colibași), cât și familia mea și rudele apropiate (părinți, socri, frați, cumnați), care s-au văzut în lipsa mea lipsiți nu numai de sprijinul meu material și moral, dar chiar urmăriți de bănci și instituții de credit, la care garantaseră cu imobilele lor pentru afacerile mele.

Șocul produs prin arestarea subsemnatului, dar mai ales prin faptul mediatizării ca ilegală a afacerii, pentru care ulterior s-a dispus achitarea, a

fost atât de puternic, încât, deși am încercat reluarea activității comerciale pe activitatea sus-menționată, nu am izbutit să mai realizez ceva, trebuind a înființa alte societăți, cu care să pot lucra, întrucât nimeni nu mai voia să discute vreo afacere cu mine din cauza situației create în urma arestării mele.

Pe de altă parte, arestarea mea a cauzat și prejudicii materiale constând în beneficiul nerealizat din derularea unor contracte comerciale de către SC MULTIROM CONSULTPREST SRL, în care aveam calitatea de unic asociat și administrator, contracte pe care le încheiasem și începusem derularea lor cu puțină vreme înainte de arestare.

Unul dintre aceste contracte este cel de vânzare – cumpărare nr. DV/01-24.03.2000 încheiat cu firma SC FUSION INTERTRADING Ltd – Irlanda, de la care cumpărasem cantitatea de 50.000 tone distilat de vid, ce urma să fie livrată eșalonat și procesată în Rafinaria Petromidia – Constanța, cu care am încheiat Contractul de procesare nr. 49/24.03.2000, urmând a se procesa întreaga cantitate cumpărată de la firma străină până la finele anului 2000. De altfel, arăt că, înainte de arestarea mea, începusem procesarea primei cantități de 1.000 tone, din care au rezultat aproximativ 800 tone produse petroliere finite, profitul brut care urma a fi realizat din aceasta activitate fiind evaluat la (...). Atasat modul de calcul al acestuia.

De asemenea, la data de 05.06.2000, încheiasem cu Primăria orașului Zărnești contractul nr. 103/05.06.2000, prin care aceasta îmi asigura contra cost cantitatea de 2000 mc material lemnos pe picior, care urma să fie exploatat și vândut la export, societatea având obținută licența de export și contractul de export. Din această afacere urma ca societatea să câștige un profit brut de (...), după deducerea cheltuielilor de exploatare și prelucrare.

Pentru aceste motive, solicit admiterea acțiunii formulate.

În drept, invoc prevederile art. 5 pct. 5 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 3 din Protocolul adițional nr. 7 la Convenție, art. 52 alin. 3 din Constituția României, art. 539 alin.1 Cod proc.pen.

În probațiune:

a) înscrisuri, sens în care anexez:

- Ordonanța nr. 433/30.05.2000 și mandatul de arestare nr. 107/2000 din 30.05.2000 ale Parchetului de pe lângă Tribunalul Brăila.

- Ordonanța nr. 433/07.06.2000 și mandatul de arestare nr. 107/2000 din 07.06.2000 ale Parchetului de pe lângă Tribunalul Brăila.

– Copie după Registrul de mandate de arestare al Parchetului de pe lângă Tribunalul Brăila pentru mai multe mandate de arestare inclusiv pentru mandatul de arestare nr. 107/2000

- *Rechizitoriul nr. 433/P/1999 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Brăila*
- *Decizia penală nr. 217/R/2001 a Curții de Apel Pitești*
- *Bilet de liberare nr. 8510/2001 emis la 25.04.2001 de Penitenciarul Colibași*
- *Adresa nr. 106.131/15.06.2001 emisa de Poliția Județului Hunedoara*
- *Decizia penală nr. 92/R/18.03.2003 a Curții de Apel Pitești.*
- *Adresa Nr.633/II/1/2007 din data de 19.11.2007 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Brăila.*
- *Sentința penală nr. 32/22.02.2016 a Tribunalului Alba pronunțată în dosarul nr. 3196/1/2008*.*
- *Încheierea din 14.09.2016 din dosarul nr. 3196/1/2008* al Curții de Apel Alba Iulia.*
- *Decizia penală nr. 855/A/07.10.2016 a Curții de Apel Alba Iulia pronunțată în dosarul nr. 3196/1/2008*.*
- *Decizia civilă nr. 700/09.02.2015 a Curții de Apel Craiova*
- *Contractul de vânzare – cumpărare nr. DV/01-24.03.2000 încheiat cu firma SC FUSION INTERTRADING Ltd.*
- *Contractul de procesare nr. 49/24.03.2000 încheiat cu Rafinaria Petromidia*
- *Contractul de transport nr. 167/28.03.2000 încheiat cu firma SC CARDOMAR SRL Bucuresti.*
- *Contractul nr. 103/05.06.2000 încheiat cu Primăria orașului Zărnești*
- *Fișă medicală pentru deținuți (reținuți)*
- *Rețetă medicală din data de 06.03.2001 eliberată de Cabinetul medical al Penitenciarului Colibași*
- *Foaie de observație clinică generală nr. 3027 emisă de Spitalul Neurospihiatric din Zam, Jud. Hunedoara.*
- *Bilet de ieșire din Spital nr. 3027 emis de Spitalul Neurospihiatric din Zam, Jud. Hunedoara + rețetă medicamente.*

- Notificare nr. 1506/22.02.2001 emisă de Asigurarea Românesca SA ASIROM în favoarea SC MULTIROM CONSULTPREST SRL

- Somație și proces verbal în dosarul executiional 2213/2000 al BEJ Barboni Eugen

- Articole din presă.

- Termene instanțe conform portalului instanțelor de judecată

b) martori:

- Bontaș Ghiocel Dumitru din Drumul Podu Lacului Nr. 21, Sector 6, București
- Tulea Adriana Constanța din Sat Chimindia Nr. 4, Comuna Hărău Jud. Hunedoara

c) expertiza financiar contabilă, pentru stabilirea prejudiciului material.

NIȚĂ CRISTIAN MARIUS

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO